

Márton – napi hagyomány

Iskolánkban hosszú évek óta hagyomány, hogy november 11-én megünnepeljük a szegényeket, elesetteket segítő, felénk szeretettel forduló szerény embert, Tours város püspökét. Ő Szent Márton.

A sulis összes németese ismeri a Lichterkinder című dalt, ezt meghallgatjuk, de természetesen kívülről el is tudjuk énekelni. Ezt követően kis verses, dalos produkciókat adnak elő az alsó tagozatosok, felsőbből pedig az 5. és 6. évfolyam németesei. A műsorvezetői feladatot két nyolcadikos társunk oldotta meg remekül.

Az előadásokat követően nem maradhatott el az eszem-iszom. Finom, libazsíros kenyér lilahagymával, mellé forró tea – a fellépés izgalmai után nagyon jólesett az étel s a pihenő. Sokat beszélgettünk, nevettünk együtt.

Az étkezés után felöltöztünk, s lámpásainkkal elindultunk felvonulni. Sajnos, az esős időben a papírlámpások gyorsan felmondták a szolgálatot. A szebbnél szebb, díszes üvegek viszont fényükkel megvilágították utunkat. A nagy kör után elköszöntünk egymástól, s mentünk haza.

Számomra a nap csúcspontja az előadás volt. Mi csupán egy verset adtunk elő, mégis nagyon élveztük. Jómagam Márton szerepét töltöttem be. Nagyon örültem neki.

A verset valójában eljátszottuk. Sabján Judit tanárnő vetette fel, hogy a kisebbeknek ez biztosan tetszene, mi pedig büszkén vállaltuk, hogy mi, „nagyok” ezt megvalósítjuk. Jutka néni szívét – lelkét beleadta felkészítésünkbe, lelkesedése pedig ránk is átragadt. Jutka néni az egyik kedvenc tanárom, mert megérti néha kajla viselkedésemet, elfogad olyannak, amilyen vagyok. Némettudásomat pedig folyamatosan dicséri.

A Márton-nappal csodás emlékeket kaptunk az évek során. Örülök, hogy iskolánk mindig megadja a módját ennek az ünnepnek, a novemberi estében a fényességet ünnepeelve.

Rétvári János Miklós 6.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola